

متن پرسش

باسمه تعالی: سلام علیکم: اگر کسی که در حال مطالعه و سمع درس معاد است کار را اینطور پیش ببرد که من، که خواهی نخواهی به برزخ خواهیم رفت، چرا درس را با منظر فردایی دیدن برزخ ببینم بیایم و درس را صرفاً در امروزی که زنده هستم مصداقه‌هایش را ببینم مثلاً وقتی سخن از طی کردن برزخ می‌شود من نگاه به خود کنم در کنار گذاشتن عقاید و اخلاق و اعمال باطل و این را گذر حساب کنم یا در تجلی خداوند با اسامی خاصش در لحظات خاص در درونم البته به شرط درست فهمیدن تجلیات و نه توهم ان تجلیات را رفع پرده‌های حجاب بنگرم. چطور است؟ آیا شما مصداقی برای درست دیدن برزخ در امروز لطف می‌کنید؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: کار بسیار درستی است. برزخ یعنی داشتن احساسی از خود که در آن هیچ نسبتی از نسبت‌های دنیا در آن نیست. حال هراندازه ما نیز نسبت‌های اعتباری دنیایی را، اعتباری و غیر اصیل ببینیم؛ به همان اندازه به احساسِ برزخی خود نزدیک می‌شویم. موفق باشید